

فصلنامه علمی پژوهشی دانش سرمایه‌گذاری
دوره ۱۴ / شماره ۳ (پیاپی ۵۵) / پاییز ۱۴۰۴
صفحه ۱۸۹ تا ۲۰۸

بهینه‌سازی پرتفوی با در نظر گرفتن محدودیت‌های کاردینالیته و مبتنی بر شاخص‌های ریسک نامطلوب با استفاده از الگوریتم تکامل تفاضلی

بهناز قدیمی

دانشجوی دکتری مهندسی مالی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران
b.ghadimi2013@gmail.com

مهرزاد مینویی

استادیار گروه مدیریت صنعتی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران (نویسنده مسئول)
mminoei2@gmail.com

غلامرضا زمردیان

استادیار گروه مدیریت مالی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران
gh.zomorodian@gmail.com

میرفیض فلاح شمس

دانشیار گروه مدیریت مالی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران
fallahshams@gmail.com

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۴/۲۰ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۶/۱۳

چکیده

بهینه‌سازی پورتفولیو با محدودیت‌های کاردینالیته یک مسئله برنامه‌نویسی درجه دوم عدد صحیح مختلط است به گونه‌ای که ثابت شده مسئله بهینه‌سازی با اضافه شدن این محدودیت‌ها به NP-hard تبدیل می‌شود که اغلب به دلیل زمان‌های محاسباتی طولانی کارایی روش‌های حل دقیق را محدود می‌کند. بنابراین، توجه ویژه‌ای به رویکردهای تقریبی فرا ابتکاری شده است علاوه بر این، بهبود مدل، بر اساس سنج‌های ریسک نامطلوب وجود دارد. در این مقاله، به منظور حل مساله بهینه‌سازی پرتفوی با در نظر گرفتن محدودیت‌های کاردینالیته، از الگوریتم تکامل تفاضلی و به منظور اصلاح جواب‌های تولید شده در فرآیند بهینه‌سازی الگوریتم تکامل تفاضلی، یک رویکرد ابتکاری ارائه شده است. همچنین سنج‌های ارزش در معرض ریسک و ارزش در معرض ریسک شرطی بعنوان سنج‌های ریسک در مدل، مورد ارزیابی قرار گرفته است. مدل‌های کاندید، برای ۵۰ سهم برتر معرفی شده توسط بورس اوراق بهادار تهران و با در نظر گرفتن محدودیت کاردینالیته‌ی حداکثر ۵ سهم در سبد و برای ۲۴ دوره‌ی معاملات ۲۵ روزه حل شده است. نتایج بدست آمده نشان می‌دهد که دو مدل میانگین-ارزش در معرض ریسک و خودرگرسیون - ارزش در معرض ریسک شرطی، عملکرد بهتری دارند.

واژه‌های کلیدی: بهینه‌سازی پرتفوی، محدودیت کاردینالیته، الگوریتم تکامل تفاضلی، ارزش در معرض ریسک، ارزش در معرض ریسک شرطی.

۱- مقدمه

داشتن یک استراتژی سرمایه‌گذاری خوب برای سرمایه‌گذاران و مدیران مالی در بازارهای رقابتی، امروزه امری حیاتی است. یک استراتژی مرسوم توزیع سرمایه بین اوراق بهادار به جای سرمایه‌گذاری در یک اوراق بهادار است که ریسک سرمایه‌گذاری را کاهش دهد. با این حال، انتخاب ترکیبی مطلوب از دارایی‌ها با نسبت‌های صحیح برای نگهداری در یک سبد برای پس انداز و سود بسیار مهم است. در سال ۱۹۵۲، هری مارکوویتز یک رویکرد انقلابی برای مسئله انتخاب پرتفوی با مدل میانگین - واریانس بر اساس دو فرض پیشنهاد کرد: قیمت‌های تاریخی منعکس کننده قیمت‌های آتی هستند و بین اوراق بهادار همبستگی وجود دارد. بنابراین، ریسک را می‌توان به صورت کمی با استفاده از رابطه بین اوراق بهادار بیان کرد (کالایسی^۱ و همکاران، ۲۰۲۰). علیرغم پیشرفت مدل اصلی میانگین - واریانس، این مدل فاقد برخی از محدودیت‌های مفیدی است که دنیای واقعی با آن مواجه است، مانند محدودیت‌های مرزی^۲، محدودیت‌های کاردینالیته^۳، افزایش تعداد متغیرها^۴ و تنوع تعداد سنجه‌های ریسک^۵. در حالی که بهینه‌سازی پرتفوی بدون محدودیت^۶، یک مسئله برنامه‌نویسی درجه دوم محدب معمولی است که با رویکردهای دقیقی مانند برنامه‌نویسی خطی و درجه دوم به طور موثر حل می‌شود، با اضافه شدن محدودیت کاردینالیته به مسئله برنامه‌نویسی درجه دوم اعداد صحیح مختلط، مسئله فوق به آن - پی سخت تبدیل شده و همین امر کارایی محاسباتی رویکردهای حل دقیق را محدود می‌کند. بنابراین، در ادبیات، توجه ویژه‌ای به طراحی و اتخاذ الگوریتم‌های تقریبی مانند الگوریتم‌های فراابتکاری که جواب‌های بهینه را تضمین نمی‌کنند، اما ممکن است به سرعت راه‌حل‌های تقریباً بهینه ارائه کنند، معطوف شده است. در مقاله‌ی پیش‌رو بر استفاده از رویکرد فرا ابتکاری تکامل تفاضلی برای حل نسخه واقع‌گرایانه مسئله بهینه‌سازی سبد دارایی تمرکز دارد تا مجموعه‌ای از سهام فعال عرضه شده در بورس اوراق بهادار تهران را مورد بررسی قراردادده و به این سوال پاسخ دهد که آیا با حل مدل‌های بهینه‌سازی و با در نظر گرفتن محدودیت تعداد دارایی‌های درون سبد، تعداد دارایی مطلوب برای نگهداری در سبد و محدودیت سقف و کف برای هر دارایی، با استفاده از اطلاعات پیش‌بینی شده توسط الگوریتم‌های متاهیوریستیک می‌توان به سبد سهام بهینه دست یافت؟ علاوه بر این، سنجه‌های ارزش در معرض ریسک و ارزش در معرض ریسک شرطی، بعنوان فاکتورهای ریسک مدل بهینه‌سازی سبد دارایی مورد ارزیابی قرار گرفته است. ادامه‌ی مقاله بدین صورت سازماندهی شده است: در بخش دوم، پیشینه‌ی تحقیقاتی مساله بهینه‌سازی سبد دارایی بر اساس سنجه‌های ریسک و معرفی سنجه‌های ریسک نامطلوب و رویکردهای حل مورد بررسی قرار گرفته است. در بخش سوم، فرمول‌بندی مدل تحقیق و رویکرد حل، تشریح شده است. در بخش چهارم روش تحقیق شامل داده‌ها و فرآیند تحلیل آنها ارائه شده است. در بخش پنجم نتایج اجرای مدل‌ها و تجزیه و تحلیل این نتایج آمده است و در نهایت در بخش ششم، نتیجه‌گیری مقاله ارائه شده است.

¹ Kalayci² boundary³ cardinality constraints⁴ Increasing the number of variables⁵ Variation in the number of risk metrics⁶ unconstrained portfolio optimization

۲- پیشینه تحقیق

۲-۱- سنجه‌ی ریسک در مدل بهینه‌سازی سبد سهام

هدف از حل یک مسئله بهینه‌سازی سبد دارایی، تعیین اوزان مجموعه‌ای از دارایی‌های در دسترس درون سبد می‌باشد که افزون بر کمینه سازی ریسک سبد، سطح مشخصی از بازده را نیز برای سرمایه‌گذار برآورده کند. در مدل میانگین- واریانس مارکوویتز، ریسک سبد با استفاده از واریانس قیمت سهام اندازه‌گیری می‌شود. با وجود کاربرد بسیار، رویکرد میانگین- واریانس ممکن است منجر به پیش بینی ناکافی سبد با توجه به توزیع بازده نامتقارن شود زیرا این مدل فرض می‌کند که بازده مورد انتظار دارای توزیع نرمال چند متغیره متقارن است. از این رو، مارکوویتز مدلی را بر اساس نیمه واریانس^۱ پیشنهاد کرد که برای بازده سهام با توزیع نامتقارن مناسب بود. محققان برای اینکه بتوانند ویژگی‌های توزیع بازده را با موفقیت توصیف نمایند، رویکرد دیگری با در نظر گرفتن چولگی در مدل میانگین- واریانس را پیشنهاد دادند. چولگی مثبت در بازده سبد منجر به کاهش جنبه‌های منفی ریسک می‌شود که برای سرمایه‌گذاران مطلوب است. مدل میانگین- واریانس شامل یک تابع هدف درجه دوم با محدودیت‌های خطی است. به منظور غلبه بر مشکلات محاسباتی ناشی از ساختار درجه دوم مدل میانگین- واریانس، کونو و یامازاکی میانگین انحراف مطلق بازده سبد سهام در همه دوره‌ها را به عنوان یک معیار اندازه‌گیری ریسک جایگزین پیشنهاد کردند. محاسبه ماتریس کوواریانس در این مدل دارای هزینه محاسباتی پایین و به روزرسانی مدل با افزودن داده‌های جدید بسیار آسان است. همچنین مدل‌سازی ریسک بر اساس انحراف مطلق، این امکان را فراهم می‌سازد که مدل به برنامه‌ریزی خطی پارامتری تبدیل شود و اجرای بهینه‌سازی سبد سهام ساده‌تر شود. با این حال بر اساس تحلیل (سیمان^۲، ۱۹۹۷)، اگرچه خطای برآورد در نمونه‌های کوچک و برای سرمایه‌گذاران با تحمل ریسک بالا در هر دو مدل میانگین- واریانس و میانگین- انحراف مطلق شدید است، اما مدل میانگین- واریانس خطای برآورد کمتری را در نمونه‌های کوچک و برای سرمایه‌گذاران با تحمل ریسک پایین ارائه می‌دهد. ارزش در معرض ریسک که نخستین بار توسط یوریون^۳ (۱۹۹۷) معرفی گردید، سنجه‌ی ریسکی است که بیشترین ضرر (کمترین بازده) یک سبد سهام را به طور بالقوه بر اساس توزیع سود و زیان در یک افق هدف توصیف می‌نماید (کالاوسی و همکاران، ۲۰۲۰). علیرغم ویژگی‌های مثبت نظیر در نظر گرفتن توزیع بازده، این سنجه دارای ویژگی‌های ریاضی نامطلوبی مانند عدم جمع‌پذیری و تحدب است. به منظور مواجهه با این نقائص، راکوفلر و اریاسف^۴ (۲۰۰۰) ارزش در معرض ریسک شرطی را با هدف کاهش ریسک زیان‌های شدید براساس ارزش در معرض ریسک که نشان دهنده اندازه‌گیری ریسک نامتقارن است معرفی نمودند که علاوه بر امکان جمع‌پذیری به منظور محاسبه‌ی ریسک سبد، امکان بهینه‌سازی آسان‌تری را بدلیل تحدب تابع ارزش در معرض ریسک شرطی فراهم می‌نماید. در این مقاله، مدل‌های میانگین- ارزش در معرض ریسک و میانگین- ارزش در

¹ Semi-variance

² Simaan

³ Jorion

⁴ Rockafellar and Uryasev

معرض ریسک شرطی و خودرگرسیون-ارزش در معرض ریسک و خودرگرسیون - ارزش در معرض ریسک شرطی
بعنوان مدل‌های پایه‌ی ارزیابی مورد بررسی قرار گرفته‌اند.

۲-۲ حل مساله بهینه‌سازی سبد سهام

مروری بر ادبیات بهینه‌سازی سبد سهام، تلاش‌های دقیق و تقریبی را برای حل انواع مختلف مسئله نشان می‌دهد. بهینه‌سازی سبد سهام بدون محدودیت، یک مسئله برنامه‌نویسی درجه دوم محدب است که می‌تواند با روش‌های دقیق مانند برنامه‌ریزی خطی و درجه دوم به طور موثر حل شود. با این حال، همانطور که بین استاک نشان داده است، با اضافه کردن محدودیت‌های کاربردی مانند محدودیت‌های کاردینالیت به مدل، مسئله به برنامه‌ریزی درجه دوم مختلط تبدیل می‌شود بنابراین، محققان در حال توسعه تکنیک‌های تقریبی مانند الگوریتم‌های یادگیری ماشین و فراابتکاری هستند. الگوریتم‌های یادگیری ماشین در حال تکامل از نظریه یادگیری محاسباتی در هوش مصنوعی مانند شبکه‌های عصبی مصنوعی (فرناندز و گومز^۱، ۲۰۰۷) و خوشه بندی کی- میانگین (جیانگ و همکاران^۲، ۲۰۱۴) در مقایسه با الگوریتم‌های فراابتکاری که یا بر اساس راه حل‌های واحد یا مبتنی بر جمعیت در ادبیات هستند، کمتر انتخاب شده‌اند. الگوریتم‌های فراابتکاری مبتنی بر راه حل واحد مانند الگوریتم تبرید شبیه‌سازی شده (چانگ^۳، ۲۰۰۰)، جستجوی ممنوع (اسچیارف^۴، ۲۰۰۲) و جستجوی تطبیقی تصادفی حریرانه (بایکاسوگلو و همکاران^۵، ۲۰۱۵) اساساً بر بهبود یک راه حل واحد در طول اجرای الگوریتم‌ها کار می‌کنند. اگرچه کار بر روی یک راه حل واحد نمی‌تواند از چندین نقطه جستجو استفاده کند، اما پاسخ بسیار سریع است زیرا یک راه حل واحد بارها و بارها بهبود می‌یابد. از سوی دیگر، الگوریتم‌های فراابتکاری مبتنی بر جمعیت که با چندین راه حل در طول تکرارهای الگوریتم کار می‌کنند، پیاده‌سازی‌های بسیار بیشتری در زمینه بهینه‌سازی سبد دارایی دارند. الگوریتم‌های مبتنی بر جمعیت را می‌توان به دو گروه طبقه بندی کرد: الگوریتم‌های تکاملی^۶ و الگوریتم‌های هوش جمعی^۷ الگوریتم‌های تکاملی با استفاده از اصول انتخاب طبیعی، جمعیتی از کروموزوم‌ها را با استراتژی‌های انتخاب، تقاطع و جهش با هدف دستیابی به راه‌حل‌های بهتر، نسل به نسل تکامل می‌دهد. الگوریتم‌های مختلف در طبقه بندی الگوریتم‌های تکاملی به طور گسترده‌ای برای حل بهینه‌سازی سبد مورد استفاده قرار می‌گیرند. اگرچه مفهوم الگوریتم‌های تکاملی در اواسط دهه ۱۹۷۰ (سمپسون^۸، ۱۹۷۶) مطرح شد، اما اولین اقتباس از این مدل جهت حل مساله بهینه‌سازی سبد دارایی، توسط چانگ و همکاران در ابتدای این قرن انجام شد. تاکنون تحقیقات متعددی در مورد بهینه‌سازی سبد سهام با استفاده از الگوریتم‌های

¹ Fernández and Gómez

² Jiang, D. Li, J. Gao, and J. X. Yu

³ Chang

⁴ Schaerf

⁵ Baykasoğlu, M. G. Yunusoglu, and F. B. Özsoydan

⁶ Evolutionary Algorithms

⁷ swarm intelligence

⁸ Sampson

تکاملی صورت گرفته است. ارگات^۱ و همکاران، (۲۰۰۴) مدلی برای مسئله بهینه‌سازی میانگین-واریانس پورتفوی ارائه دادند و سه الگوریتم ژنتیک، جستجوی ممنوع و شبیه‌سازی تبرید را برای حل این مدل طراحی کردند. در این تحقیق، با ارزیابی الگوریتم‌ها از نظر مقدار سودمندی و انحراف معیار، الگوریتم ژنتیک نتایج بهتری را ارائه داده است. لین و لیو^۲، (۲۰۰۸) مدل‌هایی را برای مسئله بهینه‌سازی میانگین-واریانس پورتفوی با حداقل تعداد معاملات پیشنهاد دادند و از الگوریتم ژنتیک برای حل مدل‌ها استفاده کردند. نتایج محاسباتی نشان داد که الگوریتم ژنتیک می‌تواند راه‌حل‌های تقریباً بهینه را در مدت زمان معقول و کوتاه به دست آورد. میشر^۳ و همکاران (۲۰۱۴) بهینه‌سازی غذایی با کتری چند هدفه را برای مسئله بهینه‌سازی میانگین-واریانس سبد با محدودیت‌های مرزی و کاردینالیته پیشنهاد کردند و با سه الگوریتم تکاملی چند هدفه مقایسه و نشان دادند که نسبت به الگوریتم‌های دیگر عملکرد بالاتری دارند. یین^۴ و همکاران (۲۰۱۵) بهینه‌سازی ازدحام ذرات را بر اساس استراتژی ناهمگن جمعیت چندگانه با استفاده از میانگین-واریانس مارکوف بررسی کردند. نتایج محاسباتی آنها نشان داده است که الگوریتم پیشنهادی به ویژه برای مسئله با ابعاد بالا بسیار مؤثر و قوی است. مسدا^۵ و همکاران (۲۰۱۷) دو الگوریتم تکاملی چند هدفه را در شاخص عملکرد حجمی بالا و استراتژی‌های مبتنی بر تجزیه و تحلیل فنی مقایسه کردند. نتایج پژوهش آنها نشان داده است که NSGA-II نسبت به SPEA-II بهتر عمل می‌کند. کالایچی و همکاران (۲۰۱۷) با استفاده از الگوریتم کلونی مصنوعی زنبور عسل، مسئله بهینه‌سازی سبد سهام تحت محدودیت‌های کاردینالیته را حل نمودند. مطالعات صورت گرفته‌ی آنها نشان از کارایی الگوریتم کلونی مصنوعی زنبور عسل نسبت به سایر الگوریتم‌های مورد استفاده دارد. کالایچی و همکاران (۲۰۲۰) از ترکیب الگوریتم مورچگان و ژنتیک جهت حل مسئله بهینه‌سازی سبد سهام با محدودیت‌های کاردینالیته استفاده نموده‌اند و این مدل را برای ۵ مجموعه داده‌ی مرجع مورد ارزیابی قرار داده‌اند. یوان^۶ و همکاران (۲۰۲۱) مسئله بهینه‌سازی سبد را بر اساس رویکرد ردیابی شاخص بازار و وجود محدودیت‌های کاردینالیته مدل‌سازی و با استفاده از یک رویکرد فراابتکاری پیشنهادی حل نموده‌اند. سروش و همکاران (۱۳۹۶) بهینه‌سازی سبد سهام با استفاده از الگوریتم بهینه‌سازی مبتنی بر آموزش و یادگیری را بر اساس مدل میانگین-واریانس و مدل ارزش در معرض ریسک شرطی بررسی کردند. نتایج پژوهش آنها نشان داد که الگوریتم بهینه‌سازی مبتنی بر آموزش و یادگیری، نسبت به سایر الگوریتم‌ها برای یافتن مرز کارا و بهینه‌سازی سبد سهام، عملکرد بهتری دارد. تهرانی و همکاران (۲۰۱۸) بهینه‌سازی سبد سهام به کمک الگوریتم فراابتکاری دسته‌های میگو را بر اساس مدل میانگین-واریانس، میانگین-نیم واریانس و ریزش مورد انتظار بررسی کردند. نتایج مطالعات آنها نشان داد که الگوریتم دسته‌های میگو در یافتن مرز کارا و سبدهای بهینه در مقایسه با سایر الگوریتم‌های مرسوم عملکرد بهتری داشته است. امیری و همکاران (۱۳۹۹) به بررسی عملکرد الگوریتم جستجوی انطباق تصادفی حریصانه در انتخاب

¹ Ehrgott

² Lin and Liu

³ Mishra

⁴ Yin

⁵ Macedo

⁶ Yuen

سبد بهینه پرداختند نتایج پژوهش آنها براساس مدل مارکویتز با در نظر گرفتن محدودیت‌های کف و سقف و محدودیت کاردینالیته نشان داد که الگوریتم (GRASP) در بهینه‌سازی سبد سهام کارا تر از مدل مارکویتز عمل می‌کند.

۳- مدل تحقیق

در این مقاله، چهار مدل میانگین-ارزش در معرض ریسک، خودرگرسیون - ارزش در معرض ریسک، میانگین-ارزش در معرض ریسک شرطی و خودرگرسیون- ارزش در معرض ریسک شرطی با در نظر گرفتن محدودیت‌های کاردینالیته در بورس اوراق بهادار تهران مورد بررسی قرار گرفته است. فرمول‌بندی مدل با در نظر گرفتن محدودیت‌های کاردینالیته بر اساس یافته‌های استورن و پرایس بشرح زیر می‌باشد:

پارامترها	N	تعداد دارایی‌های در دسترس
	μ_i	بازده انتظاری دارایی i ام
	σ_{ij}	کوواریانس بین دارایی i ام و j ام
	K	تعداد مطلوب دارایی‌هایی که باید در سبد نگهداری شود
	ε_i	حداقل وزن دارایی i در سبد
	δ_i	حداکثر وزن دارایی i در سبد
	α	سطح احتمال یا سطح اطمینان زیان در ارزش در معرض ریسک
	R_f	بازده بدون ریسک
متغیرها	w_i	وزن دارایی i ام
	z_i	مقدار ۱ می‌پذیرد اگر دارایی i در سبد باشد و ۰ اگر دارایی i در سبد نباشد

مدل عمومی بهینه‌سازی سبد دارایی، به صورت زیر تعریف می‌گردد

$$\max \quad \frac{\sum_{i=1}^N w_i \mu_i - R_f}{\text{risk}_p} \quad (1)$$

$$\text{subject to:} \quad \sum_{i=1}^N w_i = 1 \quad (2)$$

$$\sum_{i=1}^N z_i = K \quad (3)$$

$$\varepsilon_i z_i \leq w_i \leq \delta_i z_i \quad i = 1, \dots, N \quad (4)$$

$$z_i \in \{0, 1\} \quad i = 1, \dots, N \quad (5)$$

$$0 \leq w_i \leq 1 \quad i = 1, \dots, N \quad (6)$$

$$0 \leq \varepsilon_i \leq \delta_i \leq 1 \quad i = 1, \dots, N \quad (7)$$

در مدل فوق، بازده سبد بصورت رابطه (۸) تعریف می‌گردد:

$$r_t = \log\left(\frac{p_{t+1}}{p_t}\right)$$

$$x_t = c + \sum_{i=1}^{p=1} \varphi_i x_{t-i} + \varepsilon_t \quad (8)$$

تابع هدف (۱)، بیانگر حداکثرسازی نسبت شارپ یعنی نسبت بازده سبد به ریسک سبد می‌باشد. محدودیت (۲) بیانگر استفاده از تمام سرمایه جهت سرمایه‌گذاری در دارایی‌های موجود می‌باشد. محدودیت (۳)، تصریح می‌کند که حداکثر تعداد دارایی‌های درون سبد، برابر با مقدار مطلوب یعنی K باشد. محدودیت (۴)، کم‌ترین و بیشترین حد نسبت قابل سرمایه‌گذاری برای سهم i را تصریح می‌نماید. محدودیت (۵)، حدود کلی نسبت قابل سرمایه‌گذاری برای سهم i را محدود می‌نماید. C یک عدد ثابت و $\varphi_1, \dots, \varphi_p$ پارامترهای مدل است در مدل‌های میانگین-ارزش در معرض ریسک و خودرگرسیون - ارزش در معرض ریسک، ریسک سبد بصورت رابطه (۹) تعریف می‌گردد:

$$risk_p = VaR_\alpha(x) = \min\{\xi: Pr[f(x, y) \leq \xi] \geq \alpha\} \quad (9)$$

بطوریکه α سطح اطمینان، $f(x, y)$ تابع زیان برای سبد سهام، x با بازده دارایی y ، تابع چگالی احتمال برای بازده y و $VaR_\alpha(x)$ ارزش در معرض ریسک سبد سهام x در سطح احتمال α می‌باشد. مدل‌های میانگین-ارزش در معرض ریسک شرطی و خودرگرسیون - ارزش در معرض ریسک شرطی، ریسک سبد بصورت رابطه (۱۰) تعریف می‌گردد:

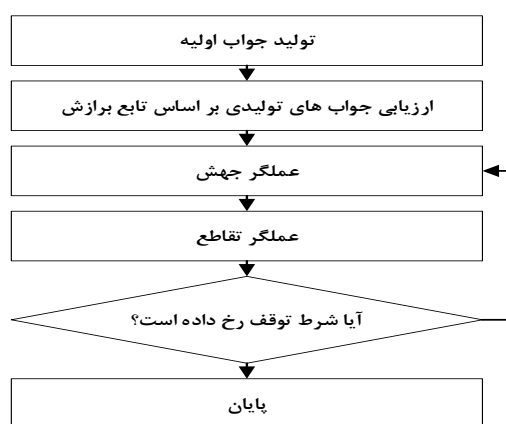
$$risk_p = CVaR_\alpha(x) = VaR_\alpha(x) + \frac{1}{1-\alpha} \int_{R^n} \max\{0, (f(x, y) - VaR_\alpha(x))\} p(y) dy \quad (10)$$

۱-۳ حل مدل مبتنی بر الگوریتم تکامل تفاضلی

الگوریتم تکامل تفاضلی یک الگوریتم بهینه‌سازی است که اولین بار در سال ۱۹۹۷ توسط استورن و پرایس معرفی شد. ایشان نشان دادند که این الگوریتم توانایی خوبی در بهینه‌سازی توابع غیرخطی مشتق ناپذیر دارد که به عنوان روشی قدرتمند و سریع برای مسائل بهینه‌سازی در فضاهای پیوسته معرفی شده است. الگوریتم تکامل تفاضلی جهت غلبه بر عیب اصلی الگوریتم ژنتیک، یعنی نبود جستجوی محلی در این الگوریتم ارائه شده است. تفاوت اصلی بین الگوریتم‌های ژنتیک و الگوریتم تکامل تفاضلی در عملگر انتخاب^۱ است. در عملگر انتخاب الگوریتم ژنتیک، شانس انتخاب یک جواب به عنوان یکی از والدین وابسته به مقدار شایستگی آن می‌باشد، اما در الگوریتم تکامل تفاضلی همه جواب‌ها دارای شانس مساوی جهت انتخاب شدن می‌باشند. یعنی شانس انتخاب شدن، وابسته به مقدار شایستگی آنها نمی‌باشد. در این الگوریتم، پس از این که یک جواب جدید با استفاده از

¹ Selection Operators

یک عملگر جهش و عملگر تقاطع تولید شد، جواب جدید با مقدار قبلی مقایسه می‌شود و در صورت بهتر بودن جایگزین می‌گردد. در الگوریتم تکاملی تفاضلی بر خلاف دیگر الگوریتم‌ها که اول عملگر تقاطع و سپس عملگر جهش انجام می‌شود به گونه‌ای که ابتدا عملگر جهش اعمال شده و سپس عملگر تقاطع اعمال می‌شود تا بدین وسیله نسل جدید ایجاد گردد. برای اعمال عملگر جهش، از توزیع خاصی استفاده نمی‌شود بلکه طول گام جهش برابر با مقدار از فاصله میان اعضای فعلی تعیین می‌شود. در شکل (۱)، فلوجارت الگوریتم تکامل تفاضلی ارائه شده است.

شکل ۱: فلوجارت الگوریتم فرا ابتکاری تکامل تفاضلی

کروموزوم‌های هر جواب بصورت زیر تعریف می‌شوند:

w_1	w_2	...	w_N	z_1	z_2	...	z_N
-------	-------	-----	-------	-------	-------	-----	-------

شکل ۲: کروموزوم مدل تکامل تفاضلی برای مساله بهینه‌سازی سبد دارایی

پس از هر بار تولید جواب جدید (جواب‌های جمعیت اولیه، پس از اعمال عملگر جهش و اعمال عملگر تقاطع) امکان ایجاد یک جواب ناموجه وجود دارد. بویژه بدلیل وجود محدودیت کاردینالیت و لزوم وجود تعداد مشخصی از سهم‌ها در سبد، هر جواب جدید نیاز به اصلاح به منظور تعیین اوزان جدید سهم‌ها دارد. در این حالت، به منظور اصلاح سبد (تطبیق با تعداد سهم از پیش تعیین شده‌ی مطلوب در سبد)، ابتدا دارایی‌ای که دارای حداقل وزن در سبد می‌باشد از سبد خارج می‌شود، سپس حداکثر وزن باقیمانده، به مابقی سهم‌های درون سبد تخصیص می‌یابد تا زمانی‌که تعداد سهم‌های درون سبد، به مقدار مطلوب از پیش تعیین شده برسد. در شکل (۳) شبه کد این فرآیند تشریح شده است:

N, K, S, W	ورودی
W^r	خروجی
تعداد دارایی‌ها	N
تعداد دارایی‌های درون سبد	K
مجموعه‌ای از دارایی‌های شاخص	S
مجموعه‌ی اوزانی که برای اصلاح وارد فرآیند اصلاح شده‌اند	W
وزن دارایی i ام که برای اصلاح وارد فرآیند اصلاح شده است $i \in S$	w_i
وزن دارایی i ام پس از اصلاح $i \in S$	w_i^r
مجموعه‌ی وزن‌های پس از اصلاح	W^r
متغیر باینری $i \in S$	z_i

شروع

تا زمانیکه $\sum_{i=1}^N z_i = K$ فرآیند زیر را تکرار کن:

$$\text{اگر } \sum_{i=1}^N z_i > K$$

برای دارایی‌ای که دارای حداقل مقدار w_i در سبد است، $z_i = 0$ و $w_i = 0$

$$\text{اگر } \sum_{i=1}^N z_i < K$$

برای دارایی‌ای که در سبد وجود ندارد، $z_i = 1$

$$CS = \sum_{i=1}^N w_i \quad i \in S, \quad i \in S$$

$FP = 1 - \epsilon K$ (حداکثر وزنی که می‌توان به دارایی‌های درون سبد تخصیص داد)

$$w_i^r = \epsilon z_i + w_i z_i \frac{FP}{CS}, \quad \forall i \in W, \forall i \in W^r$$

پایان

شکل ۳: شبه کد اصلاح جواب‌های تولید شده

۴- روش تحقیق

در این تحقیق ۵۰ سهم برتر بورس اوراق بهادار تهران بعنوان سهم‌های کاندید جهت ارزیابی مدل در نظر گرفته شده است. مقدار K یعنی تعداد دارایی مطلوب جهت نگهداری در سبد سهام، ۵ در نظر گرفته شده است. یعنی حداکثر ۵ سهم می‌توانند در سبد سهام باشند. مقدار ϵ_i و δ_i نیز ۰ و ۱ در نظر گرفته شده است. ارزیابی مدل بر اساس یک پنجره متحرک زمانی برای ۲۴ ماه منتهی به ۱۴۰۰/۸/۱۰ صورت پذیرفته است. تعداد داده‌های درون نمونه جهت بهینه‌سازی مدل، ۱۰۰۰ روز می‌باشد. پس از بهینه‌سازی و تعیین سهم‌های سبد و وزن‌های هر یک، این سهم‌ها با اوزان مربوطه برای ۱ ماه آتی نگهداری شده و بازده، ریسک و نسبت شارپ مربوطه محاسبه شده است. پارامترهای این الگوریتم به شرح زیر می‌باشد:

تعداد جمعیت اولیه	: ۱۰ برابر تعداد دارایی‌ها
حد پایین فاکتور مقیاس (β_{min})	: ۰.۲
حد بالای فاکتور مقیاس (β_{max})	: ۰.۸
احتمال تقاطع	: ۰.۸
ضریب جهش	: ۰.۳
شرط توقف	: عدم تغییر تابع هدف تا ۱۰۰ تکرار

۵- نتایج ارزیابی مدل‌ها

۱-۵ مقایسه نتایج مدل میانگین - ارزش در معرض ریسک و خودرگرسیون - ارزش در معرض ریسک همانگونه که در جدول ۱ قابل مشاهده است، دو مدل بهینه‌سازی میانگین - ارزش در معرض ریسک و خودرگرسیون - ارزش در معرض ریسک با در نظر گرفتن محدودیت‌های کاردینالیته در بازار بورس تهران مورد مقایسه قرار گرفته‌اند. برای حل مدل‌ها، از الگوریتم تکامل تفاضلی استفاده شده است. به منظور اصلاح جواب‌های تولید شده در فرآیند بهینه‌سازی الگوریتم تکامل تفاضلی، یک رویکرد ابتکاری ارائه شده است. مدل‌های کاندید، برای ۵۰ سهم برتر معرفی شده توسط بورس اوراق بهادار تهران و با در نظر گرفتن محدودیت کاردینالیته‌ی حداکثر ۵ سهم در سبد و برای ۲۴ دوره‌ی معاملاتی ۲۵ روزه حل شده است. نتایج بدست آمده نشان می‌دهد که مدل میانگین - ارزش در معرض ریسک، نسبت شارپ بالاتر و در نتیجه عملکرد بهتری نسبت به خودرگرسیون - ارزش در معرض ریسک دارد.

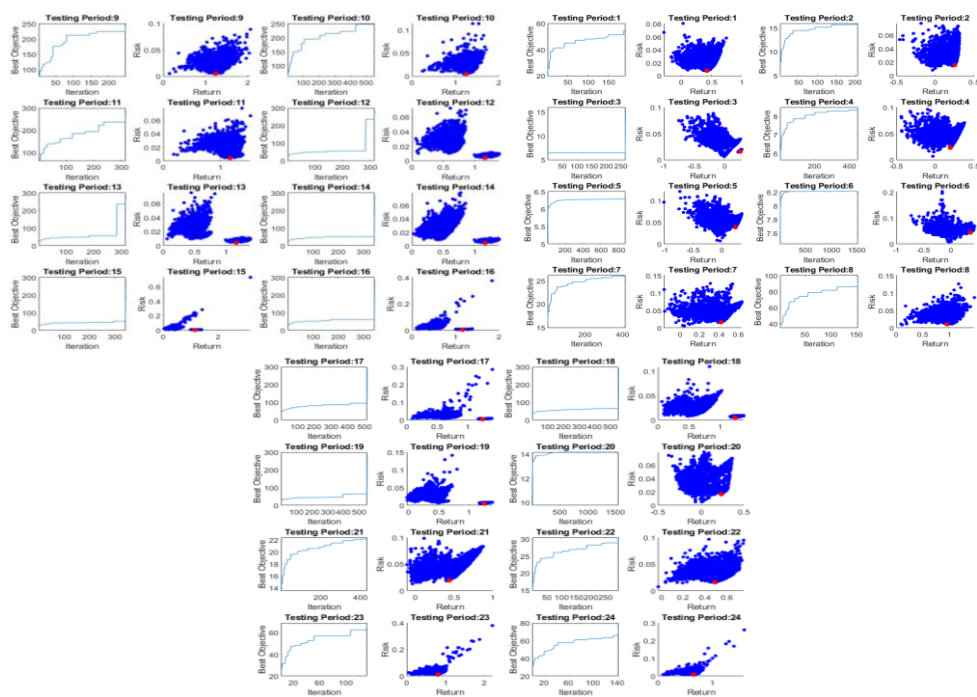
جدول ۱: مقایسه نتایج مدل میانگین - ارزش در معرض ریسک و خودرگرسیون - ارزش در معرض ریسک (DE)

دوره		۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲
بازده	میانگین - ارزش در معرض ریسک	-	۰.۲۱۴۲	-	۰.۱۶۰۳	۰.۰۴۱۴	۰.۳۱۷۱	۰.۰۸۱۷	۰.۳۱۵۵	۰.۲۰۴۳	۰.۲۸۸۳	۰.۲۲۹۹	۰.۴۳۱۷
	خودرگرسیون ن - ارزش در معرض ریسک	-	۰.۲۳۳۰	-	۰.۲۹۸	۰.۱۷۳۲	-	-	۰.۲۸۲۲	۰.۱۵۸۱	۰.۲۳۴۵	۰.۲۳۹۰	۰.۵۰۱۹
ریسک	میانگین - ارزش در معرض ریسک	۰.۰۱۸۷	۰.۰۰۸۹	۰.۰۳۵۶	۰.۰۱۴۳	۰.۰۲۴	۰.۰۵۱۷	۰.۰۴۳۶	۰.۰۳۸۲	۰.۰۳۵۹	۰.۰۱۳۳	۰.۰۱۶۹	۰.۰۱۵۴
	خودرگرسیون ن - ارزش در معرض ریسک	۰.۰۲۲۹	۰.۰۱۳۳	۰.۰۳۷۵	۰.۰۲۴۷	۰.۰۲۸	۰.۰۵۶۹	۰.۰۳۵۵	۰.۰۳۱۵	۰.۰۳۴۹	۰.۰۱۶۶	۰.۰۱۶۸	۰.۰۳۱۹

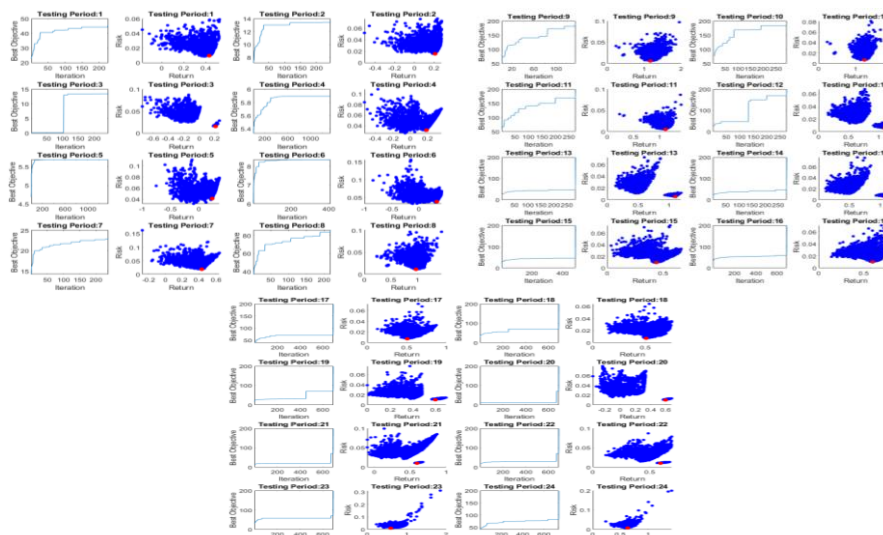
دوره		۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲
نسبت شارپ	میانگین - ارزش در معرض ریسک	۳.۴۳۶۶	۲۴.۱۵۴	-	-	۲.۸۹۷۷	-	۰.۳۲۱	۶.۱۳۰۰	۱.۸۷۴۵	۸.۲۵۱۹	۲۱.۷۳۸	۲۸.۰۹۹
	خودرگرسیون ن - ارزش در معرض ریسک	۳.۹۴۸۸	۱۷.۵۳۳	-	-	۷.۰۲۴۴	-	۰.۱۴۱	۶.۱۵۸۸	۲.۹۱۵۴	۸.۹۴۹۱	۱۴.۱۰۷	۱۵.۷۰۸
دوره		۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴
بازده	میانگین - ارزش در معرض ریسک	۰.۰۶۳۵	۰.۱۲۶۲	۰.۰۳۸۷	۰.۰۴۲۵	۰.۰۹۵	۰.۰۰۵۷	۰.۲۰۲۲	۰.۲۱۸۰	۰.۰۷۰۰	۰.۰۰۶۱	۰.۳۳۱۳	۰.۳۴۷
	خودرگرسیون ن - ارزش در معرض ریسک	۰.۱۰۵۵	۰.۱۴۰۲	۰.۰۲۱۲	۰.۰۶۹۶	۰.۱۱۲	۰.۰۴۱۲	۰.۱۵۴۱	۰.۲۳۶۲	۰.۰۴۳۲	۰.۰۰۹۵	۰.۲۹۸۵	۰.۴۰۳
ریسک	میانگین - ارزش در معرض ریسک	۰.۰۱۹۳	۰.۰۱۶۱	۰.۰۰۶۹	۰.۰۱۷۶	۰.۰۱۰	۰.۰۱۶۲	۰.۰۱۷۶	۰.۰۱۶۳	۰.۰۳۵۶	۰.۰۱۸۳	۰.۰۱۱۹	۰.۰۲۱۵
	خودرگرسیون ن - ارزش در معرض ریسک	۰.۰۲۲۵	۰.۰۱۶۱	۰.۰۰۸۵	۰.۰۲۳۳	۰.۰۱۲	۰.۰۲۵۹	۰.۰۱۸۰	۰.۰۳۹۹	۰.۰۱۶۲	۰.۰۱۱۲	۰.۰۲۲۸	۰.۲۳۰
نسبت شارپ	میانگین - ارزش در معرض ریسک	۳.۲۸۸۸	۷.۸۲۳۶	۵.۶۰۶۵	۲.۴۱۷۱	۸.۸۵۰	۰.۳۴۸۸	۱۱.۵۰۴	۶.۱۱۷۶	۳.۸۳۵۱	۰.۵۱۴۶	۱۰.۱۵۷۷	۱.۶۱۱۲
	خودرگرسیون ن - ارزش در معرض ریسک	۴.۶۸۶۱	۸.۶۸۸۹	۲.۴۷۹۵	۲.۹۸۰۸	۹.۲۳۱	۱.۵۸۸۵	۸.۵۵۸۷	۵.۹۱۹۴	۲.۶۶۹۵	۰.۸۵۱۴	۱۳.۱۰۵۰	۱.۷۴۹۶
میانگین بازده		۰.۰۱۳۵											
میانگین ریسک		۰.۰۱۸۹											
میانگین نسبت شارپ		۳.۴۸۸۳											
میانگین ریسک		۰.۰۲۲۵											
میانگین بازده		۰.۰۱۸۹											
میانگین ریسک		۰.۰۲۴۶											
میانگین نسبت شارپ		۲.۱۱۰۶											

جدول ۲: نمایش جواب در مدل میانگین - ارزش در معرض ریسک و خودرگرسیون - ارزش در معرض ریسک (DE)

Time Period	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	
DE - Mean VaR	۰.۲۰۰	۰.۱۹۷	۰.۱۹۲	۰.۱۸۷	۰.۱۸۲	۰.۱۷۷	۰.۱۷۲	۰.۱۶۷	۰.۱۶۲	۰.۱۵۷	۰.۱۵۲	۰.۱۴۷	۰.۱۴۲	۰.۱۳۷	۰.۱۳۲	۰.۱۲۷	۰.۱۲۲	۰.۱۱۷	۰.۱۱۲	۰.۱۰۷	۰.۱۰۲	۰.۰۹۷	۰.۰۹۲	۰.۰۸۷	۰.۰۸۲
DE - AR VaR	۰.۲۰۰	۰.۱۹۷	۰.۱۹۲	۰.۱۸۷	۰.۱۸۲	۰.۱۷۷	۰.۱۷۲	۰.۱۶۷	۰.۱۶۲	۰.۱۵۷	۰.۱۵۲	۰.۱۴۷	۰.۱۴۲	۰.۱۳۷	۰.۱۳۲	۰.۱۲۷	۰.۱۲۲	۰.۱۱۷	۰.۱۱۲	۰.۱۰۷	۰.۱۰۲	۰.۰۹۷	۰.۰۹۲	۰.۰۸۷	۰.۰۸۲

شکل ۴: تغییرات تابع هدف و جوابهای بهینه تکرارهای مختلف الگوریتم تفاضل تکاملی برای مدل میانگین - ارزش در معرض ریسک

شکل ۵: تغییرات تابع هدف و جوابهای بهینه تکرارهای مختلف الگوریتم تفاضل تکاملی برای مدل خودرگرسیون - ارزش در معرض ریسک

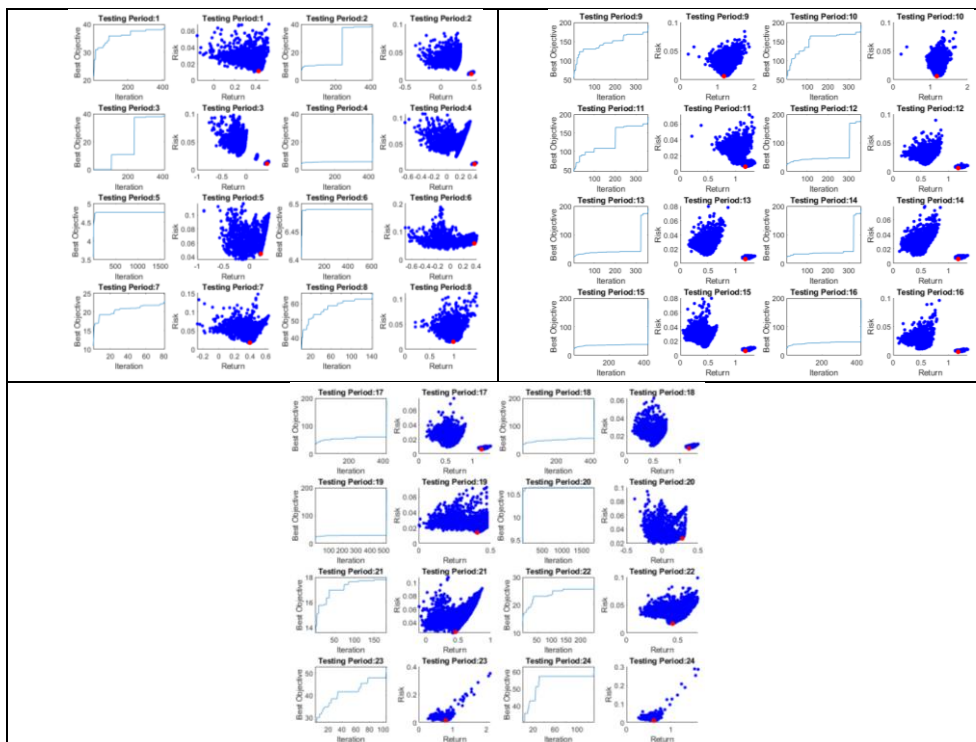
۲-۵ مقایسه نتایج مدل میانگین - ارزش در معرض ریسک شرطی و خودرگرسیون - ارزش در معرض ریسک شرطی

همانگونه که در جدول ۳ قابل مشاهده است دو مدل بهینه سازی میانگین - ارزش در معرض ریسک شرطی و خودرگرسیون - ارزش در معرض ریسک شرطی با در نظر گرفتن محدودیت کاردینالیته در بازار بورس تهران مورد مقایسه قرار گرفته‌اند. در این مقایسه نیز برای حل مدل‌ها، از الگوریتم تکامل تفاضلی استفاده شده است. نتایج بدست آمده نشان می‌دهد که مدل خودرگرسیون - ارزش در معرض ریسک شرطی نسبت به مدل میانگین - ارزش در معرض ریسک شرطی نتایج عملکرد بهتری نسبت به میانگین - ارزش در معرض ریسک شرطی دارد.

جدول ۳: مقایسه نتایج مدل میانگین - ارزش در معرض ریسک شرطی و خودرگرسیون - ارزش در معرض ریسک شرطی (DE)

دوره	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲
میانگین - ارزش در معرض ریسک شرطی	-۰.۰۶۹۹	-۰.۱۹۲۲	-۰.۱۲۲۵	-۰.۰۶۶۳	-۰.۰۰۶۴	-۰.۴۰۸۶	-۰.۰۵۷۴	-۰.۲۹۷۴	-۰.۱۸۳۳	-۰.۲۱۸۹	-۰.۱۸۴۸	-۰.۴۸۵۰
خودرگرسیون - ارزش در معرض ریسک شرطی	-۰.۰۸۱۳	-۰.۲۲۷۳	-۰.۰۲۹۸	-۰.۱۵۱۵	-۰.۰۲۶۹	-۰.۳۱۶۶	-۰.۱۰۷۹	-۰.۲۶۴۱	-۰.۱۶۸۴	-۰.۲۵۱۰	-۰.۲۹۹۷	-۰.۵۰۰۳

دوره	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	
ریسک	میانگین - ارزش در معرض ریسک شرطی	۰.۰۲۰۹	۰.۰۱۵۶	۰.۰۳۸۲	۰.۰۱۸۴	۰.۰۲۸۳	۰.۰۸۲۱	۰.۰۳۸۵	۰.۰۳۶۳	۰.۰۲۵۹	۰.۰۱۹۲	۰.۰۲۳۷	۰.۰۱۳۸
	خودرگرسیون - ارزش در معرض ریسک شرطی	۰.۰۲۲۷	۰.۰۱۱۳	۰.۰۳۸۸	۰.۰۱۸۴	۰.۰۲۹۸	۰.۰۶۲۹	۰.۰۴۹۳	۰.۰۳۲۴	۰.۰۳۵۲	۰.۰۱۲۷	۰.۰۱۹۵	۰.۰۱۱۸
نسبت شارپ	میانگین - ارزش در معرض ریسک شرطی	۳.۳۴۷۳	۱۲.۳۲۱۱	۳.۲۰۴۷	۳.۵۹۸۹	۰.۲۲۶۷	۴.۹۷۷۷	۱.۴۹۱۵	۸.۱۸۶۴	۷.۰۸۰۸	۱۱.۳۷۷۸	۷.۷۹۰۷	۳۵.۱۹۱۳
	خودرگرسیون - ارزش در معرض ریسک شرطی	۳.۵۷۵۸	۲۰.۰۴۲۲	۰.۷۶۸۶	۸.۲۴۵۱	۰.۹۰۳۸	۵.۰۳۵۴	۲.۱۸۷۴	۸.۱۵۸۲	۴.۷۷۹۸	۱۹.۷۲۱۷	۱۵.۳۹۳۸	۴۲.۴۸۵۶
دوره	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	
بازده	میانگین - ارزش در معرض ریسک شرطی	۰.۰۷۸۶	۰.۱۵۱۹	۰.۰۳۰۶	۰.۰۶۴۴	۰.۰۹۹۰	۰.۰۲۰۶	۰.۱۷۸۷	۰.۲۰۰۲	۰.۰۵۳۵	۰.۰۲۴۲	۰.۰۲۷۲۷	۰.۰۱۰۲
	خودرگرسیون - ارزش در معرض ریسک شرطی	۰.۱۸۲۲	۰.۱۰۷۳	۰.۰۳۹۶	۰.۰۰۱۱	۰.۱۸۵۹	۰.۰۳۹۱	۰.۱۵۴۵	۰.۲۳۷۳	۰.۰۶۰۴	۰.۰۰۹۰	۰.۰۳۱۲	۰.۰۳۲۵
ریسک	میانگین - ارزش در معرض ریسک شرطی	۰.۰۲۳۴	۰.۰۱۲۱	۰.۰۱۰۶	۰.۰۲۰۴	۰.۰۱۹۴	۰.۰۲۱۰	۰.۰۱۵۹	۰.۰۴۱۹	۰.۰۱۷۳	۰.۰۱۵۶	۰.۰۲۵۹	۰.۰۳۰۹
	خودرگرسیون - ارزش در معرض ریسک شرطی	۰.۰۲۸۵	۰.۰۱۵۷	۰.۰۱۱۱	۰.۰۲۰۷	۰.۰۱۲۳	۰.۰۱۹۵	۰.۰۲۱۱	۰.۰۴۰۲	۰.۰۲۱۰	۰.۰۱۸۶	۰.۰۲۸۷	۰.۰۲۹۰
نسبت شارپ	میانگین - ارزش در معرض ریسک شرطی	۳.۳۶۲۵	۱۲.۵۰۷۴	۲.۸۸۹۲	۳.۱۵۷۵	۵.۱۱۸۷	۰.۹۸۱۳	۱۱.۲۰۷۷	۴.۷۷۴۴	۳.۰۹۴۹	۱.۵۵۲۰	۱۰.۵۳۲۴	۰.۳۳۱۴
	خودرگرسیون - ارزش در معرض ریسک شرطی	۶.۳۸۵۶	۶.۸۱۳۷	۳.۵۸۵۳	۰.۰۵۲۲	۱۵.۱۳۴۴	۲.۰۰۸۴	۷.۲۳۲۰	۵.۸۹۵۲	۲.۸۷۸۱	۰.۴۸۷۶	۱۰.۸۵۲۷	۱.۱۲۱۶
	میانگین بازده	۰.۰۰۹۶											
	میانگین ریسک	۰.۰۳۳۳											
	میانگین نسبت شارپ	۰.۰۲۵۶											
	میانگین ریسک	۰.۰۲۵۵											
	میانگین بازده	۲.۴۳۹۴											
	میانگین نسبت شارپ	۴.۱۹۹۵											

شکل ۷: تغییرات تابع هدف و جوابهای بهینه تکرارهای مختلف الگوریتم تفاضل تکاملی برای مدل خودرگرسیون- ارزش در معرض ریسک شرطی

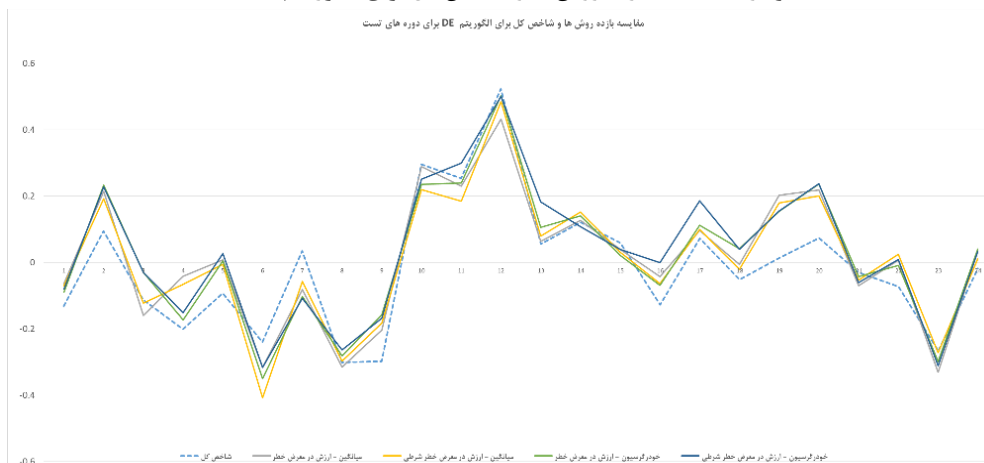
۳-۵ مقایسه نتایج بازده مدل‌ها و شاخص کل برای الگوریتم (DE)

همانگونه که در جدول ۵ قابل مشاهده است نتایج حاصل از مقایسه چهار مدل میانگین- ارزش در معرض ریسک، خودرگرسیون- ارزش در معرض ریسک، میانگین- ارزش در معرض ریسک شرطی و خودرگرسیون- ارزش در معرض ریسک شرطی و شاخص کل نشان از بالا بودن میانگین بازده در مدل خودرگرسیون- ارزش در معرض ریسک شرطی دارد.

جدول ۵: نتایج بازده مدل‌ها و شاخص کل

دوره	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	میانگین بازده
شاخص کل	-۰.۱۲۳	۰.۰۹۵	-۰.۱۱۳	-۰.۲۰۲	-۰.۰۹۳	-۰.۲۴۱	۰.۰۳۴	-۰.۳۰۱	-۰.۱۹۸	۰.۲۹۶	۰.۲۵۳	۰.۵۱۳	۰.۰۵۵	۰.۱۲۰	۰.۰۵۹	-۰.۱۲۸	۰.۰۷۲	-۰.۰۵۲	۰.۰۱۴	۰.۰۷۴	-۰.۰۳۱	-۰.۰۷۳	-۰.۲۶۷	-۰.۱۱۸	-۰.۰۱۴
میانگین - ارزش در معرض خطر	-۰.۰۷۲	۰.۲۴۰	-۰.۰۳۰	-۰.۱۶۹	۰.۰۱۴	-۰.۳۷۴	-۰.۱۱۳	-۰.۳۳۸	-۰.۱۵۳	۰.۲۵۴	۰.۲۴۷	۰.۵۰۸	۰.۱۱۸	۰.۰۹۳	۰.۰۴۷	-۰.۰۳۰	۰.۱۳۴	۰.۰۶۶	۰.۱۱۴	۰.۱۹۵	-۰.۰۴۶	۰.۰۰۲	-۰.۳۷۵	-۰.۱۶۵	۰.۰۴۳
میانگین - ارزش در معرض خطر شرطی	-۰.۰۷۴	۰.۲۲۰	-۰.۰۳۰	-۰.۱۶۶	۰.۰۰۷	-۰.۳۴۷	-۰.۰۷۱	-۰.۲۷۲	-۰.۱۳۳	۰.۲۶۰	۰.۲۶۰	۰.۴۹۷	۰.۱۲۲	۰.۱۲۴	۰.۰۴۵	-۰.۰۵۰	۰.۱۱۶	۰.۰۱۸	۰.۰۹۷	۰.۲۰۲	-۰.۰۶۹	-۰.۰۱۰	-۰.۳۶۷	-۰.۰۲۰	۰.۰۰۹
خودرگرسیون - ارزش در معرض خطر	-۰.۰۷۲	۰.۲۲۲	-۰.۰۳۰	-۰.۱۶۴	۰.۰۰۸	-۰.۳۷۰	-۰.۰۸۳	-۰.۲۷۴	-۰.۱۶۵	۰.۲۳۳	۰.۲۶۰	۰.۴۸۵	۰.۱۱۰	۰.۱۲۸	۰.۰۳۳	-۰.۰۵۸	۰.۰۸۹	۰.۰۲۵	۰.۱۳۵	۰.۲۱۱	-۰.۰۷۰	-۰.۰۳۵	-۰.۲۷۱	-۰.۰۱۵	۰.۰۱۸
خودرگرسیون - ارزش در معرض خطر شرطی	-۰.۰۸۲	۰.۲۲۲	-۰.۰۳۰	-۰.۱۷۴	-۰.۰۰۵	-۰.۳۶۱	-۰.۰۷۷	-۰.۲۸۹	-۰.۱۴۴	۰.۳۰۸	۰.۲۱۶	۰.۴۹۷	۰.۱۱۶	۰.۱۴۵	۰.۰۴۴	-۰.۰۷۳	۰.۱۲۰	۰.۰۲۶	۰.۱۳۶	۰.۲۲۲	-۰.۰۴۴	-۰.۰۱۵	-۰.۲۶۶	-۰.۰۷۰	۰.۰۲۳

نمودار ۱: مقایسه بازده روش‌ها و شاخص کل برای الگوریتم (DE)

۶- نتیجه گیری

در این مقاله، چهار مدل بهینه‌سازی سبد سهام، میانگین - ارزش در معرض ریسک، خودرگرسیون - ارزش در معرض ریسک، میانگین - ارزش در معرض ریسک شرطی و خودرگرسیون - ارزش در معرض ریسک شرطی در نظر گرفتن محدودیت کاردینالیته در بازار بورس تهران حل و مورد مقایسه قرار گرفته‌اند. برای حل مدل، از الگوریتم تکامل تفاضلی استفاده شده است. به منظور اصلاح جواب‌های تولید شده در فرآیند بهینه‌سازی الگوریتم تکامل تفاضلی، یک رویکرد ابتکاری ارائه شده است. مدل‌های کاندید، برای ۵۰ سهم برتر معرفی شده توسط بورس اوراق بهادار تهران و با در نظر گرفتن محدودیت کاردینالیته‌ی حداکثر ۵ سهم در سبد و برای ۲۴ دوره‌ی معاملاتی ۲۵ روزه حل شده است. نتایج بدست آمده از مقایسه چهار مدل نشان می‌دهد که مدل خودرگرسیون - ارزش در معرض ریسک شرطی در مقایسه با شاخص کل و سایر مدل‌ها، میانگین بازده بالاتری دارد. همچنین نتایج حاصل از مقایسه مدل‌ها به لحاظ نسبت شارپ نشان از آن دارد که مدل میانگین - ارزش در معرض ریسک و خودرگرسیون - ارزش در معرض ریسک شرطی از عملکرد بهتری نیز برخوردارند. نتایج این تحقیق می‌تواند به بهبود فرآیند سرمایه‌گذاری برای سهامداران خرد و کلان در بازار سرمایه‌ی ایران کمک نماید. امکان توسعه‌ی مدل‌های مورد مقایسه در این پژوهش و همچنین رویکرد حل در پژوهش‌های آتی وجود دارد. بهره‌گیری از سایر روش‌های مدلسازی بازده دارایی، مدل‌های مبتنی بر هوش مصنوعی نظیر شبکه‌های عصبی مصنوعی RNN، شبکه‌های عمیق نظیر LSTM و ... می‌تواند یکی از رویکردهای پژوهشی آتی باشد. همچنین بهره‌گیری از سایر الگوریتم‌های فراابتکاری نظیر الگوریتم مورچگان، الگوریتم ژنتیک و ... مقایسه روش‌های مذکور می‌تواند بعنوان یکی از گزینه‌های پژوهش‌های آتی مورد توجه قرار گیرد.

فهرست منابع

- * امیری، میثم، ابراهیمی سروعلیا، محمدحسن، هاشمی، هما. (۱۳۹۹). بررسی عملکرد الگوریتم GRASP درانتخاب پرتفوی بهینه (با لحاظ محدودیت کاردینالیتی). اقتصاد مالی، ۱۴(۵۱)، ۱۴۷-۱۷۲.
- * تهرانی، رضا؛ فلاح تفتی، سیما؛ آصفی، سپهر؛ (۱۳۹۷). بهینه‌سازی سبد سهام به کمک الگوریتم فراابتکاری دسته‌های میگو با استفاده از معیارهای مختلف از ریسک در بورس اوراق بهادار تهران. تحقیقات مالی، ۲۰(۴)، ۴۰۹-۴۲۶.
- * زمانی، محسن، افسر، امیر، ثقفی، سید وحید، بیات، الهام. (۱۳۹۳). سیستم خبره پیش بینی قیمت سهام و بهینه سازی سبد سهام با استفاده از شبکه‌های عصبی فازی، مدل سازی فازی و الگوریتم ژنتیک. مهندسی مالی و مدیریت اوراق بهادار، ۵(۲۱)، ۱۰۷-۱۳۰.
- * سروش، ا.، و عطرچی، ر.، و رامتین نیا، ش. (۱۳۹۶). بهینه سازی سبد سهام با استفاده از الگوریتم بهینه سازی مبتنی بر آموزش و یادگیری (TLBO) در بورس اوراق بهادار تهران. تحقیقات مالی، ۱۹(۲)، ۲۶۳-۲۸۰.
- * Baykasoğlu, A. Yunusoglu, M. G. and Özsoydan, (2015). "A GRASP based solution approach to solve cardinality constrained portfolio F. B. optimization problems," Computers & Industrial Engineering, vol. 90, pp. 339-351.
- * Bienstock, D., (1996). "Computational study of a family of mixed-integer quadratic programming problems," Mathematical programming, vol. 74, no. 2, pp. 121-140.
- * Chang, T.-J. Meade, N. Beasley, J. E. and Sharaiha, Y. M. (2000). "Heuristics for cardinality constrained portfolio optimisation," Computers & Operations Research, vol. 27, no. 13, pp. 1271-1302,
- * Chang, T.-J. Yang, S.-C. and Chang, K.-J. (2009). "Portfolio optimization problems in different risk measures using genetic algorithm," Expert Systems with applications, vol. 36, no. 7, pp. 10529-10537.
- * Ehrgott, M. Klamroth, K. and C. Schwehm, (2004). "An MCDM approach to portfolio optimization," European Journal of Operational Research, vol. 155, no. 3, pp. 752-770.
- * Fernández, A. and Gómez, S. (2007) "Portfolio selection using neural networks," Computers & Operations Research, vol. 34, no. 4, pp. 1177-1191.
- * Jiang, K. Li, D. Gao, J. and J. X. Yu, (2014). "Factor model based clustering approach for cardinality constrained portfolio selection," IFAC Proceedings Volumes, vol. 47, no. 3, pp. 10713-10718,
- * Jorion, P., Value at risk: the new benchmark for controlling market risk. Irwin Professional Pub., 1997.
- * Kalayci, C. B. Ertenlice, O. Akyer, H. and Aygoren, H. (2017) "An artificial bee colony algorithm with feasibility enforcement and infeasibility toleration procedures for cardinality constrained portfolio optimization," Expert Systems with Applications, vol. 85, pp. 61-75.
- * Kalayci, C. B. Polat, O. and Akbay, M. A. (2020). "An efficient hybrid metaheuristic algorithm for cardinality constrained portfolio optimization," Swarm and Evolutionary Computation, vol. 54, p. 100662.
- * Konno, H., and Yamazaki, H., (1991). "Mean-absolute deviation portfolio optimization model and its applications to Tokyo stock market," Management science, vol. 37, no. 5, pp. 519-531.
- * Macedo, L. L. Godinho, P. and Alves, M. J. (2017). "Mean-semivariance portfolio optimization with multiobjective evolutionary algorithms and technical analysis rules," Expert Systems with Applications, vol. 79, pp. 33-43.
- * Markowitz, H., (1952), "Portfolio selection" The journal of finance, vol. 7, no. 1, pp. 77-91.

- * Markowitz, H., (1959) "Portfolio selection: efficient diversification of investments," Cowies Foundation Monograph, no. 16.
- * Mishra, S. K. Panda, G. and Majhi, R. (2014). "Constrained portfolio asset selection using multiobjective bacteria foraging optimization," Operational Research, vol. 14, no. 1, pp. 113-145,
- * Lin C.-C. and Liu, Y.-T. (2008) "Genetic algorithms for portfolio selection problems with minimum transaction lots," European Journal of Operational Research, vol. 185, no. 1, pp. 393-404,
- * Rockafellar, R. T. and Uryasev, S. (2000) "Optimization of conditional value-at-risk," Journal of risk, vol. 2, pp. 21-42.
- * Sampson, J. R. (1976) "Adaptation in natural and artificial systems (John H. Holland)," ed: Society for Industrial and Applied Mathematics.
- * Samuelson, P. A., (1975), "The fundamental approximation theorem of portfolio analysis in terms of means, variances and higher moments," in Stochastic optimization models in finance: Elsevier, pp. 215--220
- * Schaerf, A. (2002). "Local search techniques for constrained portfolio selection problems," Computational Economics, vol. 20, no. 3, pp. 177-190.
- * Simaan, Y. (1997) "Estimation risk in portfolio selection: the mean variance model versus the mean absolute deviation model," Management science, vol. 43, no. 10, pp. 1437-1446.
- * Storn, R. and Price, K. (1997). "Differential evolution—a simple and efficient heuristic for global optimization over continuous spaces," Journal of global optimization, vol. 11, no. 4, pp. 341-359.
- * Yin, X. Ni, Q. and Zhai, Y. (2015), "A novel PSO for portfolio optimization based on heterogeneous multiple population strategy," in 2015 IEEE Congress on Evolutionary Computation (CEC), pp. 1196-1203: IEEE.
- * Young, M. R., (1998). "A minimax portfolio selection rule with linear programming solution," Management science, vol. 44, no. 5, pp. 673-683.
- * Yuen, M.-C. Ng, S.-C. Leung, M.-F. and Che, H. (2021), "Metaheuristics for Index-Tracking with Cardinality Constraints," in 2021 11th International Conference on Information Science and Technology (ICIST), pp. 646-651.

Portfolio Optimization Considering Cardinality Constraints and Based on Adverse risk Factors Using the Differential Evolution Algorithm

Behnaz Ghadimi

PhD student in financial engineering, Central Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran
b.ghadimi2013@gmail.com

Mehrzaad Minoei

Assistant Professor, Department of Industrial Management, Central Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran (Responsible Author)
mminoiei2@gmail.com

Gholamreza Zomorodian

Assistant Professor, Department of Financial Management, Central Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran
gh.zomorodian@gmail.com

Mirfeiz Fallah Shams

Associate Professor, Department of Financial Management, Central Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran
fallahshams@gmail.com

Abstract

Portfolio optimization with cardinality constraints is a mixed integer quadratic programming problem in such a way that it has been proven that the optimization problem becomes NP-hard with the addition of these constraints, which often reduces the efficiency of exact solution methods due to long calculation times. Therefore, special attention has been given to meta-initiative approximation approaches. In addition, there is model improvement based on adverse risk metrics. In this article, in order to solve the portfolio optimization problem by considering the cardinality limits, from the differential evolution algorithm and in order to modify the solutions produced in the optimization process of the differential evolution algorithm, an innovative approach is presented. Also, the measures of value at risk and value at conditional risk have been evaluated as risk measures in the model. Candidate models have been solved for the top 50 stocks introduced by the Tehran Stock Exchange and considering the cardinality limit of maximum 5 stocks in the basket and for 24 trading periods of 25 days. The obtained results show that the two models of average-value at risk and auto regression-value at conditional risk have better performance.

Keywords: Portfolio optimization, Cardinality constraint, Differential evolution algorithm, Value-at-risk, Conditional value-at-risk